

ROZMAITOŚCI.

We Czwartek

N^{ro} 42.

11. Kwietnia 1822.

Postrzeżenia gospodarczo - rolnicze
w podróży do Baden w lecie 1821.

(*Ciąg dalszy.*)

Innym zostawiam opis gmachów i przepychu miast, innym instytucyj administracyjnych i policyjnych w obszernej wziętości tej nauki — i mnie one nigdy w mej młodości zajmowały, gdy wstępując w nawę życia i czynności, kołysany nadziejami do innego dążylem, do innego spodziewałem się zawinąć portu, teraz rolnik, wśród zgiełku miasta, szukał jedynie przedmiotu swego stanu i o to tylko badał, co bezpośredni wpływ do niego mieć mogło.

Najpierwéj mu się stawiło towarzystwo rolnicze; gdzie zakres działalności rządu się kończy, tam go towarzystwo przeymuje zachęceniem, nauką i przykładem — tam działa, gdzie rozkazy rządowe dochodzić nie mogą i nie powinny. — Wiedeńskie w roku 1812 pod przewodnictwem A. X. Jana zawiązane a raczéj odnowione, zaięło się czynnie celem przeznaczenia swojego — osądziło sprawiedliwie, iż zbiór wzorów narzędzi, które produkcją ułatwiają lub udoskonalają, najpewniejszym jest środkiem do osiągnięcia celu — a wsparte hojnemi darami naczelnika, założyło bogate muzeum; od prostych narzędzi, które tak są dawnými, iak uprawa roli, aż do najnowszych, które z wzrostem nauki rolniczej powstały, zajmuje to muzeum modele — a nie odrzuciło nawet tych, których cel chybiony, podać

iednak może myśl szczęśliwszą — W tym bogatym zbiorze najcelniéjsze są: rozmaite pługi, prosty austriacki, poprawiony przez Jordana; Smalla, Baylego, Gellioma, który swą lekkością wszystkie inne przechodzi, najmniéj siły pocieżnej potrzebuje i we Francji nagrodę 6 tysięcy franków otrzymał; belgijski, angielski, argawski, którego w Hofwylu używają — tudzież rozmaite dubeltowe pługi; rozmaite płużki kartoflane; radła i brony różnych gatunków, proste, ukośne, trzy i czterykątowe, tudzież z zakrzywionými zębami do pέρzu;

Brona do obracania siana w Anglii wynaleziona, którą ieden robotnik za pomocą konia tyle obrócić może, ile 50 gromadzielników, lecz wymaga bardzo równéj i gładkiéj łąki;

Siéwnie Hoka, Fellenberga, Ugazego, tudzież mniejsze do siania kukurudzy;

Machina do żęcia Smitha, kosztowna i prawdziwie jeniialna, lecz ta dotąd tylko twarde i mocno stojące zboże ścina; uginające się lub poległe iéj uchodzi, rozmaite znaczniki i płużki do wyorywania kartofli; pługi do równania kretowin;

Rozmaite wozy, najlepší między temi jest Angielski na dwóch kołach, z którymi one wraz się obracają do polewania gnoiówką;

Rozmaite młocarnie;

Młynki do czyszczenia zboża, najnowszy jest tak zwana arfa, która na kilka gatunków dzieli zboża.

Rozmaite aparaty gorzelniane parne.

)

Styry angielskie podług podania S y n k l e r a na niskim rusztowaniu.

Różne sieczkarnie, między temi jest naylepsza S z u m a n a slusarza Lwowskiego.

Machina K r y s t y i a n a do tarcia lnu, która początkowie tak zaięła, iż dopiero po licznym rozkupieniu, okazała się zupełnie zapowiedzianemu celowi i powziętym nadzieiom nieodpowiadającą.

Nożyce angielskie do strzyżenia wełny, tudzież nasładowane kraiove.

Maśnice: zwyczajna, belgiyska, kołyskowa podług S y n k l e r a i inne.

Rozmaite pralnie.

Prosta i dubeltowa machina do rznienia kartofli, rzepy i buraków dla bydła niedawno wynaleziona (*einfa cher und doppelter Rabenwolf*), która łatwo i na drobne nieregularne kawałki przerzyna, przez to wybieranie ich z pomiędzy sieczki utrudnia i w każdym gospodarstwie jest do użycia; nakoniec cały aparat K a z n e w a, polepszony przez D o n a t a do robienia pudretty czyli pognoiu z wymiotów ludzkich.

Towarzystwo utrzymuje własnego modelistę, a tak ciągle swoje muzeum zbogacać będzie.

Prócz tego maystrowie B u r g i J o b s t samym robieniem narzędzi rolnicznych się trudnią — mało co nowego znalazłem u nich — celniejsze a mniey znaczne maszyny, które u tychże widać, są:

Młocarnia szkocka, iaką iuż lwowski slusarz S z u m a n robi.

Młynek do gatunkowania zboża (*Reinigungsharfe*) 150 Ryn. w W. W. kosztuje, naydokładniejszym rozdzieleniem na pięć części zboża poprzedniczo na prostym młynku wychędożonego zaleca się i iuż w kilku mieyscach w Galicyi się znajduje; taką samą robi mechanik akademiczny lwowski J u r g e n s.

Podług łopatny do dobywania kartofli, Burga wynalazku, (*Kartoffelheber*), który podług mego własnego doświad-

czenia bardzo robotę ułatwia, a przytém jest bardzo prosty.

Pralnia; jest to proste koło, iakiego do mycia kartofli używają, tylko wewnątrz przegrodzone — bielizna w koło czyli raczej w cylinder włożona obraca się wraz z nim w wodzie.

Magel na korbie, który dziecko obracać może.

Instytut polytechniczny i liczne jego muzea wielki lubo pośredniczy wpływ mieć będą na rolnictwo. Bezpośrednim celem tego wspianiałego założenia jest przemysł fabryczny; w muzeach iednak znajduje się wiele modelow rolnicznych a rozszerzenie mechaniki, mineralogii i chemii da się uczuć zapewne i w rolnictwie tej prowincyi — lecz gdyby i same tylko udoskonalenie fabryk, a przez to podniesienie miast przyniosło w skutku, to uznana jest rzeczą, iż byt i pomysłność miast z bytem i pomysłnością wsiów równym postępie krokiem, razem podnosi się, wzrasta, cofa i upada. Nasze smutne położenie i nasze ubóstwo korzystać nam nie dozwolą z podobnych ustanowień — my o zakładzie fabryk znacznych myśleć nie możemy, cały ucisk bilow zakazowych srodze cierpiemy i długo cierpieć będziemy, gdy tymczasem inne kraie zakazami wprowadzania fabrykatow i używaniem własnych, w części wynagradzać sobie i za tę obrazę prawideł ekonomii politycznej, mścić się mogą — obszerny opis tego instytutu byłby dla Galicyi bez użytku — omi iam go — lecz wspomnienie o nim sądziłem bytż winnym hołdem uszanowania troskliwości Rządu.

Pożyteczniejszą bytż może dla Galicyi zaprowadzona niedawno w W i e d n i u fabrykacyia pudretty, czyli pognoiu z wymiotow ludzkich, ieżeli przesadzane żądania antreprzyzy nie będą iej zaprowadzeniu w Galicyi na przeszkodzie. — Niezaprzeczona jest moc tego pognoiu użyziania ziemi; wyrachowano, iż wymioty człowieka ugnoić mogą taką przestrzeń roli, iaka na iego wyżywienie jest potrzebna — w Chi-

nach ten silny pognóy od dawna jest używany, jest ón w tym ludnym kraju jedynym prawie środkiem użyźnienia ziemi lub polewając nim, lub też z ziemią wymieszany a w obiedwóch postaciach użyty, tę szczególniejszą mazaletę, iż nie rodzi chwastów i tam na polach nie ma innéj rośliny nad tę, co jest posiana. W Europie po wielu miejscach od dawna tego pognoiu używają. Turnefort pisze w swoim opisie podróży Lewanckiey w r. 1724 wydanym, że w Marsylii w r. 1700 kupowano wymioty więźniów na galary skazanych, że na nie osobne skrzynie stawiano przy końcu każdej galary, że komendant galarów znaczny zysk z sprzedaży odnosił, a pola zimne tym pognoiem ogrzane wyborne rodziły grona, oliwki i figi. W Niderlandach licznemi kanałami, które w wszystkich kierunkach kraj ten przeryniają, z daleka sprowadzają i drogo płacą ten pognóy. Antwerpia, Gandawa i Bruksela tyle pobierały dochodów z czyszczenia kloak, ile to inne miasta kosztuje. Pod Paryżem od kilkunastu lat ustanowiona fabryka dostarcza ogrodnikom w wielkiey ilości pudrety — lecz wstręt odrażał od powszechnego użycia tego pognoiu a tak ginie corocznie w Europie ogromna ilość najsilniejszego nawozu — przykłada się do tego naywięcej odrażający odor, który fabrykę paryżką z daleka nieprzystępną czynił — Donat i Raznew wpadli przed kilku laty na myśl oddzielenia moczu od wymiotów, a przez tę prostą procedurę, którą razem przystępowi powietrza do moczu zapobiegli, całą odrazę znieśli, która od fabrykacyi i użycia tego pognoiu odstręczała; odłączając płyn i nie dając przystępu do niego zewnętrznemu powietrzu, zapobiegli fermentacyi, a przez ten prosty wynalazek ani w kloakach, ani w fabryce saméy naymniejszego nie ma złego zapachu. Przed kilku laty zaprowadzono to w Paryżu, a przed dwoma sprowadził Rząd nieiakiego Lawassera z Paryża i nadał

mu na 15 lat wyłączne monopolium na całą Monarchią Austriackę tak fabrykacyi pudrety, iako i zaprowadzenia kloak ruchomych bez odoru (*fosses mobiles inodores*). W roku upłynionym w kilku miejscach zostały zaprowadzone, na téj prostéy ugruntowane zasadzie, iż mocz w pierwszą beczkę wraz z wymiotami spadająca przez dziurkowane ołowiane rury spływa między dubelto-we dno, a ztamtąd do innych odchodzi beczek, do których powietrze zewnętrzne przedrzeć się niemoże — beczki, gdy się napełnią, wydobywają one z piwnicy, a inne natomiast wstawiają; téj prostéy procedury są korzyści: łatwe wyczyszczenie kloak, zapewnienie murów, które w zwyczajnych, pożera salitra, ustanie wszelkiego złego zapachu w domach, a nawet i w fabryce pudrety: w iamę wyłożoną tarcicami wsypują wymioty, lub wlewają mocz, na pierwsze wsypują wapno, na drugie gyps, wciąż przerabiają i mieszaią a tak w kwadransie iama pudrety lub uratru jest gotowa; wydobywają z iamy i walcem kamiennym na proszek rozcieraią, który potem korcami przedają.

Ten pognóy szczególniey jest zdalny na grunta zimne, wilgotne i kwaśne, tak z własnéy natury, iako i z dodanego mu wapna lub gypsu. Antreprzyza postanowiła prawo swoje odnawmować dystryktami, i tak odnależenie dystryktu Badenskiego było już prawie przy ukończeniu: lecz ogólne prawidła, które na całą Monarchię postanowiła i jednostayna cena, której za ustąpienie prawa swego wymaga, odsuną miasta Galicyjskie od téj fabrykacyi przez ciąg lat monopolicznych, ieżeli antreprzyza gruntowniejsze powziąwszy przekonania, od nich nie odstąpi.

(*Dalszy ciąg nastąpi*)

Anekdota bibliograficzna.

Niedawno wyszedł był w Paryżu: *Almanach du diable*; tytuł przypomina inny almanach, mianowicie: *Almanach du diable, pour les annies 1737 et 1738*

Aux enfers, 1. vol. in 24. — Książeczka ta dla śmiałych zdań, sprawia takie wrażenie w Paryżu iż natychmiast i sfluśnie iak naysurowiędy zakazaną została. Ztąd almanach ten iest bardzo rzadki. Tymczasem przedrukowany został, lecz nie znalazł osobliwego wzięcia. Do

tęj książeczki przyłączaią pospolicie mały rękopism, iako klucz obeymu-iający imiona osób, o których w textcie almanachu iest mowa. Autor nie iest znany z pewnością, lecz domysł na: Quesnela, któremu także dzieło: *Les Princesses malabares* przypisną.

K r o n i k a t e a t r u .

Dnia 11. — Chwila Płochości, czyli Małżona w iednym przypadku. Komedya we 3 aktach podług francuzkiego przez Stanisława Jaszowskiego przełożona.

Sztuka ta mimo niejedno uchybienie wiele wszakże ma trafności i powszechnie się podobała; chociaż, wystawa iędy nie powiodła się.

Niepodobna było nie uważać, iak nietrafnie dyktował Zacniewski sonet Władysławowi, iak Amalia z spokoyną twarzą kręciła się za lustrem, z niemacm widzów podziwieniem, że ią mąż przegładający się w niem nie spostrzegł. Hr. Pięknicki za nadto był zimny i zdawało się, iakoby przez iego usta ktos inny opowiadał, że on Amalię kocha, za nadto mało w nim było godności, za nadto mało poloru i doświadczenia, któreby w szkole świata, mąż ten dobrego w gruncie serca uzbierać był powinien. — Wszakże nayniezgrabnię poszła rola Margrabiny du Chapell, a raczy przezwanę tak Hrabiny Modnickię. Hrabina iest, iak nazywad zwykliśmy, kobieta światowa, uprzejma, pełna grzesności, mistrzyni tonu wielkiego świata; postradawszy wszystko przez rozrzutność, nie mogąc wszakże dawnego trybu porzucić, niża się do usłużności Hr. Pysnickiemu w iego miłostkach, ażehy przez wdzięczność iego, iесли za iędy pomocą dopnie u Amalii zamiarów swoich, z długów wyręgną. Jeden tylko P. Starzewski, Władysław przyjaciel Zacniewskiego, utrzymywał całą sztukę, nigdzie staranności i zglębieńie zapoznać się nie dały; a chociaż tu i owdzie nieco zarzuciłby mu można, o tēm raczy zamilczę, *ne multa bona paucis offendam malis*. —

Nie należy nam także przepomnieć o grze Pan-ny Mareckię, która przy nieustannę usilności za czasem do ról pokoiówek ukształcić się może.

Jan służący Hr. Modnickię odebrał poklaski.

Widowisko zakończyła komedya-opera w 1 akcie z francuzkiego naśladowana przez Dmuszewskiego pod tytułem: Obiadek z Magdusią. Magdusia nie była przy głosie. Dozorca policyi niewłaściwie był ubrany; zapewne z mylnego rozumienia, iakoby dozorca policyi w Warszawie był osobą znaczącą, kiedy przeciwnie nie więcędy nie znaczy, iak prosty sługa policyyny. ...x...

Dnia 13. — Dzisiaj został teatr dla hraku widzów zamknięty. — Przepraszono kilku widzów na parterze się znajdujących, żadna bowiem loża zajęta nie była, a cała receta ledwie 25 ZR. wyniesła, kiedy wystawa sama zapowiedzianę sztuki pod tytułem: *Benio wski* i kosztowała by dyrcekią nad 200 ZR. —

Cóż za los czeka naszą narodową scenę? — Z upełny, obym wieszczym nie przepowiedział du-

chem, w krótee zupełny na zawsze upadek.

Nowe książki.

Od tygodnia, wyszła z druku nakładem i drukiem J.J. Pillera książka pod tytułem:

Początkowe nauki, czyli umysłowe zatrudnienia połączone z zabawą dla dzieci ieszcze czytających nie umiejących. — Ozdobione 50 rycinami, nakładem i drukiem Józefa Jana Pillera 1822. Z dołączeniem obok textu francuzkiego. Cena składowa 3 ZR. k. m. —

Dziełko to iest nowem wydaniem wysłęgo w Lipsku pisma: pierwsza książka nauki z obrazkami do pożytecznę zabawy rozumu i przyjemnę rozmowy dla dzieci ieszcze doskonałe czytających nie umiejących przez J. A. C. Löehra. — Obrazków iest 50 w tēy książce. — W Lipsku w księgarni Gerharda Fleischera młodszego. Bez oznaczenia roku wydania.

P. Pillera wi słuszną należy się wdzięczność, iż za tak niską cenę, umyślił sprzedać tēy pożytecznę książkę, wydania bowiem Lipskiego sam text polski bez dołączenia francuzkiego kosztuje 7 ZR. k. m. Sam iuz nakładnik osądził niedostateczność przekładu edycyi Lipskię, kiedy nieiakię poprawy w swoim wydaniu przedsięwziął polecił; iednakże chcąc książkę tę prawdziwie użyteczną uczynić, należałoby przy powtórném iędy wydaniu, co, że wkrótee nastąpi dla iędy pożyteczności nie wątpiemy, o nowy zupełnie i iak naywierniejszy, wszakże polski, postarać się przekład.

W końcu nie należy nam pominąć, zwrócić uwagę czytelników na niewłaściwość tytułu tēy książki. Zbyt mały byłby iędy użytek, gdyby służyła tylko dla dzieci ieszcze czytających nie umiejących, kiedy przeciwnie, według przeznaczenia autora poświęconna ona szczególnię dzieciom ieszcze doskonałe czytających nie umiejących; bo iak słusznie autor w przedmowie powiada:

„Nie byłoby to pożyteczną. żeby z dziećciem czytać osnowę książki wiać po kolei,“ a poprzednio znowu: „że wszelako książka ta nie iest dla dzieci, które dopiero co hilka słów szczebiotać nauczyły się, nie potrzebaby podobno wyrażać. Lecz iednak trzeba i to powiedzieć, ponieważ bywaią ludzie tacy, co nazbyt wcześnie dzieci do czytania nagła. Również trzeba i to wymienić, że chcąc uczynić tę książkę dzieciom pożyteczną, należy iędy iest pozwolić im, aby podług upodobania bawili się nią i obrazkami.“

Poprawność druku, iaka niestatwo gdzie indziędy spozredz się daie, nie małą wydania tego iest zaleta. Zapewnić przeto czytelników naszych możemy, że dziełko to, każdemu dziećcięciu z istotnēm pożytkiem do rąk dać można.

Z. Z.